

Σ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ

Κατήγγειλε τις τράπεζες
για «παραπλάνηση
των καταναλωτών»

Σελίδα 9

ΒΗΜΑ 8/6/02

Ο κ. Σ. Κοσμίδης κατήγγειλε τις τράπεζες για «παραπλάνηση των καταναλωτών»

Τι είπε χθες ο γγ του Υπουργικού Συμβουλίου για τις πιστωτικές κάρτες, τους τόκους, τα επιτόκια, τις διαφημίσεις και τα δάνεια

ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ δεν εφαρμόζουν την απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία κρίθηκαν καταχρηστικοί οι όροι που περιέχονται στις συμβάσεις των πιστωτικών καρτών, και συνεχίζουν να «παραπλανούν» και να «επιβαρύνουν» τους καταναλωτές κατήγγειλε χθες ο κ. Σ. Κοσμίδης, γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου και εκ των βασικών εμπνευστών της νομοθεσίας για την προστασία του καταναλωτή, μιλώντας χθες στο Α' Συνέδριο της Ένωσης Δικαίου Προστασίας Καταναλωτή, με θέμα «Νόμος 2251/94 για την προστασία των καταναλωτών: Οκτώ χρόνια μετά».

Τόνισε ιδιαίτερα, ότι «οι επιχειρήσεις ακολουθούν συχνά ομοιόμορφες πρακτικές ώστε να μην προσφέρονται εναλλακτικές λύσεις στους προμηθευτές. Έτσι, οι όροι που κρίθηκαν καταχρηστικοί από τον Αρειο Πάγο στην πρόσφατη απόφαση για τις πιστωτικές κάρτες χρησιμοποιούνται κατά βάση από όλες τις τράπεζες», ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί σε επιχειρηματικές «επιθετικές τακτικές πώλησης και παραπλανητικές διαφημίσεις».

Μάλιστα, με παραστατικό τρόπο εξήγησε: «As αναλογιστεί κανείς τις διαφημίσεις για τα εσοτοδάνεια ή για τις πιστωτικές κάρτες που συχνά προβάλλονται με τρόπο που εξουδετερώνει οποιαδήποτε περίσκεψη του καταναλωτή για τις ανάγκες και τις δυνατότητές του. Έτσι, παρακολουθούμε και σήμερα διαφημίσεις, ιδίως για πιστωτικές κάρτες, που μας πολυβολούν με το χαμηλό επιτόκιο

Καταγγελίες πολιτών

ΔΡΙΜΥ ΤΟ «ΚΑΤΗΓΟΡΩ» ΓΙΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΤΕΣ

Τα παράπονα των καταναλωτών που αφορούν τις τράπεζες χρόνο με τον χρόνο αυξάνονται. Μόνο το 2001, το Ινστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝΚΑ) κατέγραψε 6.927 καταγγελίες, η Ένωση Καταναλωτών «Ποιότητα Ζωής» (ΕΚΠΟΙΖΩ) 1.951, ο Τραπεζικός Μεσολαβητής 1.965, το υπουργείο Ανάπτυξης 557 και άλλοι φορείς 720. Όπως επισημαίνει το ΙΝΚΑ, «συννοείται οι τράπεζες επιδίδονται σε, ουσιαστικά, αυθαιρέτες εκδόσεις πιστωτικών καρτών, όχι μόνο για λογαριασμό τους, αλλά και για άλλες εταιρείες (π.χ., για κέντρα αδυνατίσματος, μια άλλη γάγγραινα της αγοράς), οι οποίες επιπλέον είναι χρεωμένες στις τράπεζες εν αγνοία του καταναλωτή».

Τα καταναλωτικά και προσωπικά δάνεια καθώς και οι πιστωτικές κάρτες εξακολουθούν να έχουν επιτόκια πενταπλάσια του πληθωρισμού και δεκαπλάσια της αύξησης των μισθών παρ' ότι, όπως σημειώνει η ΕΚΠΟΙΖΩ, κρίθηκαν παράνομα από τον Αρειο Πάγο.

των έξι πρώτων μηνών, αποσιωπώντας ότι στη συνέχεια είναι διπλάσιο».

Ο κ. Κοσμίδης επεσήμανε χαρακτηριστικά ότι «όταν μία τράπεζα κορηγεί πίστωση εισπράττει την αμοιβή της με τον τόκο που καταβάλλει ο καταναλωτής, με βάση επιτόκιο που η ίδια ελεύθερα καθορίζει. Δεν θα πρέπει να επιδιώκει την είσπραξη πρόσθετης αμοιβής με πλήθος άλλων επιβαρύνσεων, ιδίως όταν αυτές δημιουργούν, όπως αναφέρει και ο Αρειος Πάγος στην υπ' αριθμ. 1219/2001 απόφασή του, σύγχυση για το τι εν τέλει καλύπτουν, αδιαφάνεια, μη συγκρισιμότητα με αντίστοιχες παροχές άλλων τραπεζών και μη ομαλή λειτουργία του ανταγωνισμού. Νομίζω ότι αν τα πιστωτικά ιδρύματα τηρήσουν την αρχή αυτή, αν διαμορφώσουν καθαρές σχέσεις με τους πελάτες τους, θα αρθεί ένα σημαντικό μέρος από τα προβλήματα».

Και πρόσθεσε λέγοντας ότι «οι όροι θα πρέπει να είναι κατά τρόπο ορισμένο, ακριβή και σαφή διατυπωμένοι ώστε να γνωρίζει ο καταναλωτής, ο οποίος δεν είχε μάλιστα τη δυνατότητα να τους διαπραγματευτεί, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα συμβαλλόμενα μέρη. Σημαίνει επιπλέον ότι οι όροι θα πρέπει να είναι έτσι διατυπωμένοι ώστε να μη δημιουργούν ασαφή και συγκεχυμένη εικόνα στον καταναλωτή για το περιεχόμενό τους και να μην τον παραπλανούν. Αυτό ισχύει ασφαλώς και για τους όρους που αναφέρονται σε οικονομικές επιβαρύνσεις».

Δ. ΧΑΡΟΝΤΑΚΗΣ